

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus myrrhato vino potatus, vestibus expoliatur Art. & Hom. XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Passionis
dominicæ
recordatio-
ne, tribula-
tiones no-
stras dulco-
rari.

Voluntate
propriâ ef-
se pressurati
omnium
causam.

Abdicatio
propriæ vo-
luntatis, fen-
sus, iudicii
atq; consilij
quam sit ne-
cessaria.

Obedientia
quam secu-
rum reddat
hominem.

Ioan. 4.
Lucæ 2.
Obedientia
exemplum
in Christo.

Lucæ 23.
Matth. 27.
Marc 16.

Nudatio hæc
Christi quâ
fuerit dolo-
rosa ac vere-
cunda.

SI tribulatio, tentatio, aduersitas, incommodumve aliquod te corporis angustauerit, recordare crucis Dominicæ atq; pressuræ, quo ea que tibi molesta sunt, dulcorentur, leuiusq; feras. Quis enim non ferat, quod in recordatione dominicæ amaritudinis tinctum fuerit? Nihil est quod nos patimur, si passioni Domini fuerit comparatum. Secundò discamus oportet, inter omnes esse aduersitates quæ nos cruciant, potissimam, voluntatem propriam, hanc quamdiu in nobis circumferimus, nihil iuuat nos, homines locumvè mutasse: quia causam pressuræ nostræ quæ premit nos, nobiscum ferimus. Si ergo pressuram omnem aut euadere, aut æquanimiter optamus ferre, abdicare debemus propriam voluntatem, denudationemq; ac exuionem, non solum eiusdem propriæ voluntatis, verum etiam proprii sensus, iudicii atq; consilij maximoperè ac constantissime in nobis amplecti, obedientiam ad mortem vsq; præstare. Tertio discere debemus, quamuis obedientia contraria atq; molesta videatur homini, ipsa tamen est quæ hominem in via Dei ambulantem, securum reddit: nunquam enim errare, nunquam falli, nunquam seduci potest, quisquis sub lege vixerit obedientiæ. Ipsa enim est lex, ipsa ductrix, ipsa lumen, ipsa est via qua Christum sequimur, qua ducimur ad Deum. Ipsa timores multos aufert, scrupulos prohibet, ambiguitates tollit omnes, & in tranquillitate mentem seruat. Huius exemplum obedientiæ vide cuiusmodi nobis Christus dederit, obediuit patri, cuius facere voluntatè, suum dicit cibum, obediuit matri & nutritio, quia subditus erat illis. Obediuit autem & inimicis suis, ac tortoribus. Nam patitur se duci & reduci, de loco ad locum, de iudice ad iudicem, de pœna ad pœnam, de passione ad passionem, nihil renitens, nec contradicens vnquam, quamuis vno potuisset nutu, si voluisset, omnes terra absorbere.

IESUS MYRRHATO VINO POTATUS, VESTIBUS expoliatur. Articulus XXXIX.

ET postquam venerunt in locum, qui vocatur Caluarie, dederunt ei myrrhatum vinum bibere, cum felle mixtum, & cum gustasset, noluit bibere, & non accepit.

HOMILIA XXXIX.

Cum Iesus post labores maximos & dolores in Caluarie peruenisset locum, Iudæi ad ipsius illusionem, quasi post labores exantlatos fatigato atq; refocillando, ei vinum præbuerunt myrrhatum potandum, felle mixtum. Pro deuotione quarundam, vt consuetudo erat, mulierum deuotarum, vinum bonum datum erat pio Iesu, pro ipsius confortatione in vltimo supplicio sustinendo. At nebulones pessimi illud ebiberunt, & pro illo propinauerunt illi vinum myrrhatum. Quibusdam tamen vna eademq; fuisse potatio videtur, hæc quæ Christo ad Caluariam venienti oblata est, & illa quæ postea in cruce paulò ante quam tradiderit spiritum, refertur. Sed alijs aliud videtur. Hic enim de vino myrrhato refertur, ibi de aceto. Cum itaq; ad Caluarie peruenissent locum, expoliauerunt Iesum vestibus nudantes. Hic expende quam fuerit dolorosa, quamq; verecunda Christo hæc denudatio, grauior

nior scilicet quam ea quam ante sustinuit flagellandus. Ibi enim coram paucis est nudatus, hic coram omni populo. Ibi solam sustinuit nuditatis ignominiam, hic præter ignominiam in denudatione magnam sustinuit quoque poenam. Nam in vulnera eius congelauerant vestes sanguine exiccato hærentes, quæ dum violenter extraherentur, renouabantur tam vulnera quam dolores. Cuius renouationis dolor non est credendus fuisse minor, quam primæ inflictionis. Stabat itaq; Iesus, renouatis vulneribus, & fluere incipientibus, nudus atq; totus sanguine rubricatus, donec matre eius virginea, filij virgineam verecundiam intelligente peplum seu linteum quoddam, cuidam viro pio tribuit circa verenda Iesu contegenda circumligandum. Vide præterea quem dolorem Iesus in capite receperit. Siquidem corona si propter enudationem vestium deposita atq; reimposita fuit, non minorem habuit Iesus dolorem, quam si bis fuisset coronatus. Porro, si inter exuendas vestes in eius capite mansit corona, non potuit fieri quin spinis hic ibiq; vestes exuendæ inhærerent, à quibus cum immodestè abstraherentur, spinæ mouebantur, atq; nouis doloribus eius vulnera diffecabant. Compatere hic Iesu, quoniam vilissimis etiam quibusuis hominibus, tametsi nudentur, circa velanda tamen secreta nonnihil operimentorum relinquitur. At Domino Iesu nihil est relictum, sed nudus rotusq; videndus exponitur, nisi quod pudicissima eius mater, eius verecundiam agnoscens, eidem consuluit. Volebat pius Dominus remedium congruum apponere morbo. Primus enim Adam, cuius delicto cecidimus omnes, nudus peccauit. Sic Christus secundus Adam, cuius satisfactione ac redemptione resurgimus, nudus pro nobis satisfecit. Vide postremo (vt à multis perhibetur) quomodo Dominus nudatus, super quodam lapide, seu petra, aut rupe sedit, aspiciens quomodo crux sibi vltima pararetur, multas interim sustinens iniurias, dolores, irrisiones, insultus, blasphemias & opprobria. Heu quid pijsimum eius cor tunc meditabatur videntis tam angustum, tam pœnosum sibi stratam mortis parari.

Nudare nosipsos Christi exemplo per externam & internam paupertatem quomodo debeamus.

Recordare quoniam Dominus Iesus redemptor tuus, spoliatus fuit vestibus vsq; ad corporis nuditatem, & disce in paupertate, atq; rerum penuria habere patientiam, quando quidem Dominus Iesus necessaria non habuit, & quid tam necessarium, quàm alimenta & ea quibus operimur? Christus aded est nudatus, vt illi deesset quoq; quo verenda tegeret, nisi verecundiæ eius mater consulisset. Paucis esto igitur contentus, in omnibus patiens. Ama paupertatem. Est enim paupertas amica quietis, solitudinumq; expultrix. Contemne quæ temporalia sunt, si pacem vis possidere tranquillam. Secundo attendenda est Christi paupertas, qui omnibus expoliatus, in crucem ascendit. Totus enim nudus, atq; ab omni re quæ mundi est, voluit mori alienus, vt perfectum voluntariæ nobis paupertatis relinqueret exemplum. O charissimi, quæ est paupertas nostra voluntaria? Certè aliam non video, quàm vt nihil nobis desit. Omnia volumus habere, non solum ea, sine quibus vivere non valemus, & quæ ad corporis pertinent necessitatem, verum etiam ea, quæ pertinent, aut ad corporis voluptatem, aut ad curiositatem oculorum. In

Capitis Christi dolor in hac denudatione renouatus.

Nudari cur Christus pro nobis voluerit.

Nudatus Iesus sedit super lapidem.

Nudatio Christi quid nos doceat.

Paupertatis voluntariæ perfectura exemplum Christi.